

≡ ПРЪВРЪЩАНЕ НА ≡
ЕНЕРГИИТЪ

23 ОКУЛТНА ЛЕКЦИЯ
НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
държана на 4 августъ 1922 г.
въ Четвъртъкъ

Прѣвржщане на енергиитѣ.

Тайна молитва!

Ще говоря сега малко вжрху „прѣвржщане на енергиитѣ“. Вие отчасти трѣбва да се запознаете съ този великъ законъ за прѣвржщането. Да кажемъ, че вие имате извѣстно приятно или неприятно състояние на духа, на душата или на тѣлото. Състояние на духа подразбира, че си мислите нѣщо, нѣкоя мисль да ви занимава. Състояние на душата, подразбира нѣкакво чувство въ сърцето. Тѣй че имате нѣкакво състояние или въ ума, или въ сърцето, или въ волята си. Та туй именно състояние произтича отъ напръженнето на нѣкаква си сила. Запримѣръ, вие ходите, и на петата ви се набоде единъ малкъ цигански трѣнъ, и при всѣко стѣпване ще усѣщате една неприятность. Значи, извѣстна сила е нападнала върху този трѣнъ, той въздѣйствува на вашия кракъ, и вие ставате безпокойни. Който не знае причината за туй ваше състояние, че въ петата ви влѣзълъ този малкъ трѣнъ, ще каже: „Той така си иска, така си прави, криви се“. А туй кривене произтича отъ този цигански трѣнъ. Българитѣ изобщо носятъ такива,

големъ игли, и като се набодятъ съ нѣкой трънъ, започватъ да човъркатъ съ тази игла, докато излѣзе тръна. Щомъ излѣзе тръна, турятъ устата си на това мѣсто, за да произмучатъ кръвта и послѣ отгорѣ малко солъ. Хубаво, сега този цигански трънъ може да влѣзе въ чувствата ви нѣкъдѣ, защото циганскиятъ трънъ, като неканенъ гостъ, навсѣкъдѣ расте. И ако се случи да минешъ прѣзъ неотъпканъ пѣтъ, дѣто растатъ тия тръне, то не само единъ, но 10—20—30 може да се набодятъ въ крака ти.

Сега, тия тръне сѣ още по-опасни, когато у васъ се възбуди нѣкое чувство, да кажемъ, чувство на отвращение или на умраза. Може да си философъ, може да си религиозенъ човѣкъ, но когато дойде туй чувство, вие ще се измѣните, ще забравите вашата религиозностъ, и ще се проявите тѣй, както сте били първоначално. Прѣди 20 години, гледахъ, какъ двама мисионери въ сѣверна България се хванаха за гушата, и едва не се убиха, но слѣдъ $1\frac{1}{2}$ часъ се молиха, и слѣдъ молитвата, това-онова, пѣдунаха се и си простиха. Питамъ сега: Какво е станало между тѣхъ? Причината е една дума. Тази дума въ даденъ моментъ може да се разбере криво, да подбуди редъ други чувства, и да произведе другъ родъ състояние.

Трѣбва да знаешъ законите, да прѣвърнешъ тия сили въ положително направление, да ги заменишъ съ нѣщо друго.

Сега, да кажемъ, ние говоримъ за умразата. Може да попитате: Не може ли безъ умраза?—Не може. Колкото умразата е по-силна, толкова и любовта е по-силна. Но кога ще бѣде любовта по-силна? Щомъ се махне тази умраза, любовта ще бѣде толкова по-силна, колкото по-силна е била умразата. И така, умразата е сѣнка на любовта. Но тази сѣнка ние ще може да сѣдимъ въ какво направление се намира тази реалностъ, защото, ако не любишъ, ще мразишъ. Има, обаче, едно трето състояние, което е по-лошо отъ умразата, защото, онзи, който те мрази, той е активенъ. Който те мрази, той взима отъ тебе: или ще те удари, или ще те осакати, къщата ще ти запали, ако е вѣстникарь, въ вѣстниците ще пише, иска да те копрометира, и тѣй ще те стегне, че да почувствуващъ неговата умраза. Туй е едно ограничително състояние. Онзи, който те обича или който те люби, ще ти направи добро, ще те прѣпоръча дѣто трѣбва, ако си бѣденъ, ще ти даде пари на заемъ, къща ще ти направи — обратенъ процесъ на ижрвия.

Сега, нѣма да се спирамъ върху психологията, отдѣто сж произлѣзли тия двѣ състояния, защото състоянието на умразата и то си има своето произхождение. Първоначално туй състояние е било естествено, но сега, туй състояние на умразата е неестествено. Следователно, в сегашния животъ, ние трѣбва по възможность умразата всѣкога да я правимъ като тилъ на любовта.

И окултниятъ законъ гласи тъй: Не противодѣйствувай на умразата, понеже щомъ ѝ противодѣйствуващъ, ти ѝ даващъ повече сила. Щомъ ѝ противодѣйствуващъ, ти я признаващъ за реалность, а щомъ противодѣйствуващъ на тази реалность, ти я признаващъ за сила. Щомъ не я признаващъ, мисли само за любовта, говори само за любовта, а остави умразата така, да си дѣйствува. И право казва Христосъ: „Не противи се злomu“. Защо? — За да не му даващъ сила. Щомъ му противодѣйствуващъ, ти му даващъ сила да черпи отъ тебе. Щомъ твоятъ умъ е заетъ съ нѣкой човѣкъ, който те мрази, искащъ да му противодѣйствуващъ, ти даващъ сила на този човѣкъ да почерпи малко сила отъ тебе, И може да речемъ, че умразата, това е кражба по законенъ начинъ, изнудване, взимане на човѣшката енергия. И който те мрази всѣкога ще те омалоуми, ще те

удари, главата, кракътъ ще ти счупи, ще те умалоуми. Ако е въ физическо отношение, той ще удари, ще те осакати, че да не можешъ да му противодѣйствуващъ. Така и въ умствено отношение, и въ духовно отношение той ще иска да вземе твоята енергия. Следователно, Христосъ казва: „Не противи се злomu, и мисли за доброто въ себе си“. И тамъ е мянното, понеже злото, това сж интелегентни същества отъ черното братство, и тѣ казватъ: „Противи се на злото, защото само така ще проявишъ твоя характеръ“. За тѣхъ, да вършатъ зло, е животъ, да вършатъ добро, е смъртъ. Както въ Бѣлата ложа е изключено злото, и всѣки се наказва за него, така и въ черната ложа е изключено доброто, и всѣки се наказва, когато върши добро.

И тия състояния, които усѣщате по нѣкой път, тѣ сж по внушение. Напримѣръ, ще дойде нѣкой да те убѣди, да ти казва: „Ти му дай да разбере, докажи му, че си добъръ човѣкъ, че не си простакъ, ще се урони твоя престижъ, свий юмука си и се покажи тъй, че да треперятъ всички на около ти“. Въ сжщото врѣме ти дойде друга мисль отъ Бѣлото братство и ти казва: „Не, постъпи споредъ лъбовта си, не обръщай внимание на това, считай, че то не е за тебе“,

И почватъ тия двѣ мисли: и едната и другата школа ти говорятъ. Вие седите, седите, казвате: „Ще хванемъ пхтя“. Вие сте въ Бѣлото братство, а работите съ чернитѣ, на лѣво сте. Защото, всѣки моментъ сте или на лѣво, или на дѣсно. Разгнѣвишъ се, налѣво си, любишъ — на дѣсно си. Този пхтъ е такъвъ. Всѣки моментъ ще се мѣнимъ, ту на лѣво, ту на дѣсно, докато дойдемъ въ положение да различаваме тия състояния, и веднага да схванешъ момента, че искатъ да те изкусятъ. Като дойдешъ до това, да схванешъ този моментъ, трѣбва да дадеш на онази своя интуиция да се прояви, да не ѝ се противишъ. И щомъ не се противишъ, ти ще я побѣдишъ. Но всѣкога, когато човѣкъ може да прѣтърпи извѣстно изкушение, извѣстна съблазнь, той става всѣкога по силенъ, а не издржи ли извѣстно изкушение или съблазнь, той пада, отслабва. Туй е законъ. Сега, щомъ дойдатъ изкушения, вие не можете да ги избѣгнете. Изкушения ще дойдатъ, изпити ще дойдатъ, не е въпросътъ въ това, горчивитѣ и сладкитѣ чувства ще дойдатъ, това е законъ. При сегашнитѣ условия другъ пхтъ нѣма, ще знае всѣки какъ да ги посрѣща. Този законъ е сжщиятъ и въ умствения свѣтъ. Нѣкои мисли сж образувани отъ Бѣлото братство, а нѣкои отъ — черното брат-

ство. И всѣка една мисль си има своитѣ крайни прѣдѣли. Тогава, азъ ще ви опрѣдѣля слѣдующия законъ тъй: Тѣзи, които вървятъ въ лѣвата пхтека, въ началото продължаватъ врѣмето, а въ края го съкращаватъ, а онѣзи ученици, които вървятъ въ Бѣлото Братство, въ началото съкращаватъ врѣмето, а въ края го продължаватъ. Азъ ще ви обясня сега този законъ. Единъ свѣтски човѣкъ, запримѣръ, има извѣстно врѣме, мисли и обсъжда, взима му врѣме день, два, три, той му много мисли, какъ напимѣръ, да извърви единъ пхтъ отъ нѣколко километра. Той ще изпрати цела експедиция да провери пхтя, да го изслѣдва, и ще каже: „По този пхтъ не може да се пхтува“. А онзи човѣкъ, който живѣе по Бога, който върви по Божествения пхтъ, който има интуиция, изведнѣжъ вижда този пхтъ и казва: „Тѣй казва Богъ — може да се пхтува“. Но щомъ дойдемъ до методитѣ на Бѣлото Братство, въ края, като видимъ резултатитѣ, протакаме врѣмето.

Сега, онзи, който ще ти даде пари на заемъ, първо протака врѣмето, за 1, 2 или 3 мѣсеца. Ще мине врѣмето, и като дойде срока да събира паритѣ, съкращава врѣмето, ще те стегне. И ти, нѣма какво, ще платишъ. Въ Бѣлото Братство този методъ е обратенъ. Въ началото мислимъ, и

послѣ дѣйствуваме. Но щомъ дойде опредѣлення срокъ за изплащане, и нѣкой иска да ти се отплати, казваме: „Не искаме тия пари, ти ще ги задържишъ за себе си“. Той продължава времето. И тъй, вие ще гледате процеса, който става вътрѣ въ васъ. Ако въ началото на живота си още искашъ плода да дойде бързо, да дойде скоро времето, за да постигнешъ нѣщо, тия резултати да дойдатъ бързо, ти вървишъ по лѣвия пътъ. Ако искашъ бързо да усвоишъ нѣщо, ти вървишъ по лѣвата пътека. Ако слѣдъ като си работилъ дълго време, и оставяшъ плода да дойде най-послѣ, и не бързашъ, ти вървишъ по правата пътека, по дѣсния пътъ. Човѣкъ, който е работилъ по свѣтски за своя народъ, той, като е вървѣлъ по лѣвия пътъ, иска да му се направи единъ паметникъ, иска да се пише за него въ вѣстниците. Ако не направятъ това, счита, че тия хора не сж признателни. Когато, единъ човѣкъ, който е вървѣлъ въ дѣсния пътъ, като дойде време за юбилей, казва: „Нѣма защо да правите това, нека слѣдъ смъртта ми“. Той протака времето. Ако искате бързи резултати още в този животъ, вие сте въ лѣво. Ако бързате въ началото, вие сте по Бога; ако протакате въ началото по свѣта ходите. Ако съкращавате времето въ края, по свѣта ходите; ако го

продължавате въ края, по Бога ходите. Това е законъ вътрѣ въ васъ. И когато ти се безпокоишъ за резултатитѣ на твоя животъ, за онова, което си направилъ, ти си въ лѣво. Извършилъ си нѣщо и се безпокоишъ, на лѣво си. Запримѣръ, безпокоите се: Какво ще стане съ назъ, ами ако не ни кръщаватъ дѣцата, ако не ни вѣнчаватъ? Ти си вече въ лѣво, Че въ свѣта не си дошълъ да те вѣнчаватъ, да те погребватъ! Това сж нѣща посторонни. Въ кой кодексъ на Евангелието е писано, че човѣкъ ще се вѣнчава и кръщава? Когато Богъ създаде първия човѣкъ, пишеше ли нѣкъдѣ, че ще се вѣнчава? Той вѣнча ли го? Създаде го по образъ и подобие свое. Той каза: „Плодете се, завладайте земята, живѣйте по Бога“. Туй е казалъ Господъ. А послѣ, хората като дойдоха, заживѣха по свѣтски, казваха: „Трѣбва да се вѣнчаваме, да се кръщаваме, тъй е казалъ Господъ“. Питамъ: Първиятъ човѣкъ кой го вѣнча? Първитѣ хора кой ги вѣнча? Който вѣнча първитѣ хора, той ще венчѣе и насъ. Ако е въпросътъ за кръщение, има два вида кръщение: съ вода и съ Духъ. Ако е за кръщение, ще прѣдпочетемъ да ни кръстимъ, който кръщава съ Духъ. Попътъ може да ме потопи въ котела си 20 пъти, и пакъ ще останатъ сжщия човѣкъ. Не ще те кръсти Господъ.

И ако ме кръсти единъ пътъ, стига ми. Сега, кой ще те вѣнчае? — Богъ. Ами кой ще те погребее? Ако е въпросъ за погребване, Господъ ще те погребее, защото той поне ще те и съживи. Щомъ се безпокоимъ, това показва, че ние се безпокоимъ за общественото мнѣние. Тогава ти си въ лѣво. Туй общественото мнѣние ние бихме го взели прѣдъ видъ, ако се състоеше отъ свѣтци, отъ хора благородни, отъ хора съ най-възвишенъ характеръ, съ умъ, сърце и воля. Тѣхното мнѣние ще вземемъ. А тия, отъ които се безпокоите, сж хора, които се подкупватъ всѣки день, на всѣка стѣпка. Какво ще кажатъ тия хора? Единъ гиденъ тѣхенъ човѣкъ ето какво ми казваше: „Ние, макаръ и да сме лоши хора, ние знаемъ, че когато се яви едно благородно общество, лошитѣ хора ще се натрупатъ, ще се нахвърлятъ върху него, за да оправдаятъ своитѣ грѣхове“. И когато тѣ говорятъ за васъ, ние знаемъ, че това сж тѣхни грѣхове“. Но, ние не сме толкова глупави хора.

Та при прѣвърщане на енергиитѣ, всѣки трѣбва да се земе, да види въ колко врѣме може да прѣвърне известна енергия. Сега, можете да си направите опити. Двама приятели, нека си кажатъ: Кажи ми нѣкога нѣкоя обидна дума, за да видя въ колко врѣме ще ми прѣмине тази обида. Из-

види часовника си, и вижъ, въ колко часа те е обидилъ, и за колко врѣме ще прѣвърнешъ тази обида. Напрямъръ, въ 6 ч. сутринята те е обидилъ, и ще видишъ въ колко врѣме ще можешъ да прѣвърнешъ туй чувство. Дали ще можешъ за 2 минути, за $1\frac{1}{2}$ ч., 1 ч., 2 ч., 3 ч. да го прѣвърнешъ. Ако до единъ мѣсець не можешъ да укротишъ туй чувство, значи твойтъ характеръ е слабъ. Ако въ 1 — 2ч. туй чувство можешъ да го прѣвърнешъ, тази обидна дума да я прѣвърнешъ, да ти стане обикновена дума, и то не само да я прѣтърпишъ, но да стане музикална дума за тебе, то значи, че имашъ силенъ характеръ.

Сега, азъ ви обяснявамъ прѣвърщането на енергиитѣ по стѣдния начинъ: Да кажемъ, че влизате въ една гостилница, окултоенъ ученикъ сте, или християнинъ, но нѣмате пари. Гостилничарьтъ те пита: Имате ли пари? — Нѣмамъ, „Но шапката ти е хубава, за шапката едно ядене ти давамъ“. Слагашъ шапката си. Питамъ: На кого трѣбва да благодаришъ? На шапката си или на гостилничаря? — На шапката. Влизашъ втори пътъ на гостилницата. Нѣмашъ шапка вече, но хубави ти сж обувката. Пари нѣмашъ. Гостилничарьтъ казва: „За обувката ти може да ти дамъ единъ обѣдъ“. Обувашъ обувката си, оставашъ босъ. Кому трѣбва

да благодаришъ? — На обущата, а не на гостилничаря. И ако този гостилничаръ ти каже: „Благодари, че азъ те нахранихъ“. — Да, но заради шапката. „Благодари, че и втори пътъ те нахранихъ“. — Да, но заради обущата. Думитѣ на гостилничара сж вѣрни до извѣстна степенъ. Може този гостилничаръ иска само да ви изпита, може обратното да се случи; той иска само да ви изпита, да види какво ще мислите заради него. Може да ви вземе шапката, и пакъ да ви я върне назадъ. Може да ви вземе обущата, и пакъ да ви ги прати назадъ. Той иска да скрие своята добродѣтель. Вие ще благодарите на шапката си, и той ще повърне шапката ви назадъ. Но като благодарите на вашата шапка, и той ви я върне назадъ, той играе на табла, той е спечелилъ. Въ игрането, обаче не ви ли върне шапката и обущата, въпросътъ е рѣшенъ, никаква благодарностъ.

Сега, нашите възпитатели въ църквата искатъ да имъ благодаримъ. Хубаво, ако тѣ сж взели нашитѣ шапки, нашитѣ обуща и палта, и не ги върнатъ, а срѣщу тѣхъ ни дали по три порции ядене, за какво да имъ благодаримъ? Азъ казвамъ: „Благодарете на хубавитѣ си шапка, обуща и палто, че можахте срѣщу тѣхъ да вземете три порции ядене“. На васъ нѣма защо да благода-

рятъ. Хубаво, азъ прѣвеждамъ сега. Ако единъ свещеникъ те кръсти, какво ще спечелишъ: Ако този свещеникъ слѣдъ като те кръсти, ти станешъ единъ благороденъ човѣкъ, добръ; но, ако слѣдъ като те кръсти той, ти станешъ единъ разбойникъ, послѣденъ, негодяй, колко струва неговото кръщение? По-добръ да не те кръщава. Слѣдователно, ние въ всѣки единъ моментъ трѣбва да знаемъ какъ да трансформираме тѣзи енергии, които всѣки денъ се накопляютъ въ видъ на чувства, мисли и дѣйствиа вътрѣ въ нашето тѣло. Ние не можемъ да изискваме отъ нѣкой човѣкъ да бжде търпеливъ, не трѣбва да му налагаме търпѣнието отвѣнка. Той трѣбва отъ вътрѣ да съзнае туй, въ неговото съзнание трѣбва да се роди туй търпѣние. Търпѣнието не може да бжде всѣки моментъ. Търпѣнието нѣкога е съвмѣстимо, нѣкога е несъвмѣстимо. При какви случаи трѣбва да имаме търпѣние? Ако азъ съмъ слабъ, и прѣдъ мене бѣсятъ нѣкой човѣкъ, ще търпя, туй е волята Божия. Но ако азъ съмъ силенъ човѣкъ, и нѣкои слабохарактерни хора бѣсятъ нѣкого прѣдъ мене, азъ нѣма да търпя, нѣма да занаязъ своето търпѣние, ще стана, ще вържа този човѣкъ, ще гледамъ да го разубеда и нѣма да кажа, че волята Божия е такава. И, слѣдователно, кога ни се прѣ-

порядва търпение? Когато съм слабъ, ще търпя, защото слабиятъ трѣбва да търпи. Когато съм силенъ, нѣма да търпя. Щомъ си силенъ, веднага трѣбва да помагашъ. Сега, ние може да наведеме мисълта, че Богъ се нарича дълготърпѣливъ. Но знаете ли отъ що произтича съображението на Бога въ Неговото дълготърпение? Господъ знае, че ако се разгнѣви, свѣтътъ ще отиде. Слѣдователно, заради послѣдствията, които може да произмѣзватъ отъ Неговото разгнѣвяване. Той е дълготърпѣливъ. На едного, ако той се разгнѣви, свѣтътъ ще отиде. Защото, ако той се разгнѣви, тъй ще се разгнѣви, както хората никога не сж виждали. Тази е причината, задѣто Богъ е толкова дълготърпѣливъ. Той знае, че слабохарактернитѣ, грѣшнитѣ хора нѣма да Го заставятъ да измѣни на законитѣ, които той е поставилъ, да наруши своя миръ, и да трѣгне по тѣхнитѣ умове, да върви по тѣхния пътъ. Той ще върви по своя пътъ. Слѣдователно, въ туй отношение, търпението си има мѣсто, и ние трѣбва да бъдемъ като Бога. Ако нѣкой ни критикува, ние ще вървимъ по своя пътъ. Нѣма да се спираме да разсѣждаваме за критиката. Спрѣмъ ли се да разсѣждаваме, даваме сила на критиката. Ние ще вървимъ въ този пътъ, въ който сме убѣдени, който сме очитали.

Сега, въ Чамъ-Курия, въ една своя бесѣда разправяхъ на слушателитѣ си, че отъ 15 годишна възраст до 70 годишна възраст мъже, жени, дѣца, се качихме на Мусала. „Лѣжа е“, казватъ, „не може да бъде това, искате да ни заблуждавате“. Седемдесетъ годишенъ човѣкъ не може да се качи на Мусала! Единъ отъ присѣтсвующитѣ седи и казва: „Азъ съмъ свидѣтель на това, вѣрно е“. Ама, наистина, кажете, вѣрно ли е това? Хората считатъ твоя нѣща измислици. Ако тия нѣща, които сега правимъ, прѣдъ тѣхни очи, хората ги считатъ за измислици, какъ ще ги убедишъ въ нѣща, които не сж видѣли?

Вие, въ своитѣ разсѣждения, като ученици на една окултна школа, всѣкога трѣбва да се спрѣте и да обсъдите въпроситѣ. Запримѣръ, заслужава ли да се прѣвърща енергията, имате ли достатъчно енергия да я изживите и т. н. Защото, въ дадения случай, може да имате много по-важна работа, която трѣбва да вършимъ, отколкото да се занимаваме съ празни работи. И всички сж заблѣзали, че щомъ дойде едно изкушение, мисълта всѣкога се налага по слѣдния начинъ. Трѣбва да рѣшимъ нѣщо, и мислимъ, че ако тъй постъпимъ, работата ще се уреди, ще се улесни. Постъпимъ ли така, работата не само че не се урежда, но

се забързва още повече. Въ нѣкои случаи, необходимо е да оставиш тази мисълъ, свършенъ да я игнорирашъ, да трансформирашъ своята енергия, и да си вървишъ по правия пътъ, да си вървишъ по пъти на своето развитие.

Нѣкой път, нѣкой чувствува, че е нервень, и не може да търпи. Казва: „Не мога да търпя“. Защо си внушавате, че не можете да търпите? Туй е едно внушение отвѣнка! Прѣдставете си, че четирма души те уловятъ, вързватъ те и те питатъ: Не можешъ ли да търпишъ? — и ти ударятъ 50 удара. Нѣма ли да търпишъ? Ще търпишъ, и отвѣнка ще идешъ. Ако четирма души съ тия тояги те заставятъ да търпишъ, защо да не можешъ тогава по сжкия законъ да кажешъ: Азъ мога да се въздържа! Можешъ, защо не. Но само че ние като си внушаваме тия негативни мисли, казваме: „Не мога“. Ще си внушите: Мога, мога да издържамъ. Нѣма да кажешъ: Мога да издържамъ страданията, но ще внесешъ Любовта въ душата си, и ще кажешъ: „Съ Любовта всичко мога да издържамъ“. Дойде ти нѣкоя глупава мисълъ, не отричай тази глупава мисълъ, но кажи си: „Съ мъдростта всичко мога да направя“. Дойде лъжа, не отричай лъжата, но си кажи: „Съ истината всичко мога да направя“. И тогава ти почерпвашъ сила. И така, като дойде да приложите окултния

законъ, всекога ще употребявате думи и фрази положителни. Употребите ли една негативна дума, отъ какъвто характеръ и да е, тя всекога носи съ себе си лоши послѣдствия. Кажешъ ли: „Ще се разболѣя, ще умра, ти нашата работа нѣма да тръгне напредъ“, лошитѣ послѣдствия идватъ. Не, всички тия мисли не сж за окултния ученикъ. Даже ученицитѣ на черното братство сж много по-смѣли въ своитѣ твърдения. Тѣ идватъ и употребяватъ положителнитѣ методи на Бѣлото Братство. Единъ ученикъ на черното братство не казва „не“. Той казва: „Азъ ще направя добро“, но като получи силата, употребява я за зло. Затуй, много отъ Бѣлото Братство се дигизиратъ, и отиватъ въ черното братство да изучаватъ методитѣ имъ, и много отъ черното братство пъкъ отиватъ въ Бѣлото Братство да изучаватъ тѣхнитѣ методи. И двѣтѣ тия школи трѣбва да се проучватъ.

Запримѣръ, и лошиятъ човѣкъ казва: „Азъ ще снечеля, силенъ ще стана“. И добриятъ човѣкъ казва: „Азъ богатъ ще стана“. Но и двамата, като придобиятъ силата, изобщо изразходватъ тази сила. Единиятъ ще изнасилва, а другиятъ ще прави благодѣяние, но и единиятъ твърди, и другиятъ твърди.

Сега, вие, като ученици на тази Велика школа, всеки единъ отъ васъ, ще бжде положителень

въ доброто. Нѣма да казвашъ: „Азъ ще му отплатя“, но ще казвашъ: „Азъ ще му се отплатя съ Любовь, азъ ще му се отплатя съ Мъдростъ, азъ ще му се отплатя съ Истина, съ Правда, съ Добродѣтель съ Милосърдие“. Тѣй ще му се отплатя. И само по този начинъ енергиите, тия сили може да се трансформиратъ отъ едно състояние въ друго, понеже всички енергии сж свързани съ разумни същества, и ние трѣбва да учимъ езика на всички разумни същества, и когато знаемъ езика имъ, тѣ ще те слушатъ, но когато не знаемъ езика имъ, тѣ не помагатъ. И сега, вие всички изучаваме езика на нѣщата. Знаете ли какъвъ е този Божественъ езикъ? Двѣ нѣща има, по които вие може да го познаете. Когато сте научили нѣкои отъ Божествените думи и сте се молили, вие ще усѣтите тукъ долу надъ лъжичката една топлина, ще се разшири душата ви, и усѣщате, че скоро ще ви се отговори, получавате насърчение. И не се минава часъ, два или три, и както сте усѣтили, тѣй ви се отговаря. А нѣкой пакъ се моли, усѣщате една твърдостъ, ожесточение, като чели молитвата ви е една педя надъ главата ви, и не дохожда никакъвъ отговоръ. Вие говорите съ Бога на единъ непознатъ езикъ, и той не ви

отговаря. Когато говоримъ съобразно Неговата воля, Той ни отговаря.

Сега, въ окултната школа, законътъ за трансформирание на енергиите е свързанъ съ необходимостта на нѣщата. Всѣкога когато започвате да опитвате закона, ще започнете съ необходимостта въ живота. Гладенъ сте, имате нужда само отъ хлѣбъ. Вие ще вземете въ ума си тази първа мисль, да отстраните глада си, да успокоите организма си. Нѣма да турите въ ума си никаква друга мисль, а само ще концентрирате мисльта си, да придобиете хлѣбъ, т. е. храна, обѣдъ, да се нахраните. Туй ще бѣде мисльта ви. Щомъ придобиете първото, ще трѣбва да се успокоите, напирмѣръ да замислите да спите нѣкъдѣ. Тогава, ще концентрирате ума си за спане. И тогава, споредъ туй, ще се нареждатъ всички ваши нужди, споредъ степенята на необходимостта. Спазвате ли този законъ така, ще може да ви се отговори на молитвата. Но, турите ли всички тия желания вкупомъ, да искате всичко изведнѣжъ, всички тия работи ще закъснѣятъ, и всички ваши планове, нѣма да се постигнатъ, защото не сте спазили този законъ на послѣдователностъ. Ще се моляте за първото необходимо, за туй, без което не можете, послѣ за второто, третото, четвъртото и т. н.

Тъй работи Божественият законъ, въ математическа точностъ. Но измѣнишъ ли нѣщата, първо да туришъ второстепеннитѣ нѣща, законътъ самъ по себе си се измѣня.

Сега, само чрѣзъ този законъ за трансформиране на енергиитѣ, може да се създаде една разумна хармония. Запримѣръ, не ще бѣде разумно отъ моя страна да си тура най-лошитѣ дрехи, съ отвратителна миризма, да влѣза въ дома ви и да каже: „Търпете ме сега, обичайте ме“. Не се позволява така да се отнесете нито къмъ една любовница, освѣнъ само за изпитъ. Не се позволява отъ моя страна да изкушавамъ никого, нѣмамъ право, освѣнъ ако е за изпитъ. Слѣдователно, отъ моя страна, азъ трѣбва да бѣда толкова коректенъ, че да не давамъ поводъ никой отъ съкласниците ми да изгуби своето равновѣсие, нито пъкъ той да послужи за изкушение, защото нито азъ печеля, нито той печели. Да кажемъ, нѣкой братъ отъ васъ изгубилъ своето равновѣсие, разсърдилъ се, и вие се съберете, и почвате да разправяте туй, което не е нужно да се разправя за него, за неговата негативна страна. Това нѣщо мине прѣзъ цѣлия класъ, и послѣ всички разправяте, че такъвъ ученикъ като него, нѣмаме. Всинца сте пронадали въ изпита си, всички сте въ лѣво. Щомъ

този братъ, този ученикъ е съгрѣшилъ, вие се съберете, направете една молитва, пратете една благодарна мисль къмъ него, почерпете нѣщо отъ неговата грѣшка, и кажете: „Слава Богу, че Господъ ни даде една много добра бесѣда, и много благодаримъ на този братъ, че той стана единъ образецъ, и ни даде единъ изпитъ“. И тогава пращайте му хубави мисли, той ще се насърчи. Вие сте въ дѣсно. Това е трансформиране на енергията. И така трѣбва да постѣпвате. И тъй за въ бѣдаще, като ученици на школата, вие трѣбва да приложите този законъ. Той е за васъ сила. Само тъй, по този начинъ вие може да се развивате правилно. Ако почнете да го прилагате въ дѣйствиe, ще забѣлѣжите едно растене, просвѣщение на вашия умъ, смегчаване на вашето сърце, усиляване на вашата воля.

Единъ примѣръ. Азъ казвамъ че търпя. Вие идвате въ стаята ми, азъ имамъ работа, искамъ да пиша или да коригирамъ нѣщо, изваждамъ часовника си, но нищо не ви казвамъ, защото, споредъ окултния законъ не е позволено да се каже: Имамъ работа, елате другъ пѣтъ. Туй не се позволява. Споредъ окултния законъ, ученикътъ като дойде, той самъ трѣбва да се сѣти, че е врѣме да си отиде. Азъ изваждамъ часовника си, гледамъ го.

И колкото повече у мене се заражда желание той да си отиде, толкова повече у него се заражда желание да стои. Направете опитъ. Нѣкой път ти искашъ нѣкой да си отиде, а у него се заражда два пъти по-силно желание да седи по-дълго време. Той се усѣща, каточели нѣкой го привлича. Обратно е процесътъ. Другъ път, ти искашъ нѣкой твой приятелъ да постои повече, че го обичашъ, а нѣма да се минат и 5 или 10 минути, той ще каже: „Обогомъ, и другъ път ще дойда у васъ“, ще си стиде. Това му е внушено отъ чернитѣ братя. Но туря ли си мисълта: Нѣма ли да си отиде той?—вижъ, че той намѣрилъ за какво друго да говори. Ще си извадишъ часовника и ще гледашъ колко време ще стоишъ тихъ и спокоенъ като Диогена, безъ да нарушишъ равновѣсието си. Ще стоишъ тихъ и спокоенъ, като че нищо не е станало, макаръ да сѣ е изминалъ и цѣль денъ. Ако той стои цѣль денъ, и ти не си изгубилъ равновѣсието си, спечелилъ си. А той като си излѣзе, ще каже: „Не трѣбваше да седи толкова, малко го прѣкаляхъ“. Той усѣща, че е далъ повече. Ако той стоялъ повече и те прѣдизвикалъ, изкаралъ те е отъ равновѣсие, то като си излѣзе ще каже: „Още единъ път бихъ желалъ да отида при него по сѣкия начинъ“. Това сѣ чисто психо-

логически процеси, които ставатъ въ васъ. Повечето отъ васъ имате тѣзи опитности. Туй е единъ великъ законъ, който трѣбва да разбирате, трѣбва да го спазвате. Той регулира нѣщата.

И тъй, за да се създаде единъ характеръ чрезъ трансформиране на тия енергии, не е лесна работа. Имайте прѣдъ видъ, че великиятъ Божественъ Духъ, който отъ хиляди години работи върху васъ, съ малко нѣщо е измѣнилъ характера ви, малко нѣщо сте направили. Даже и когато нѣкой отъ васъ влѣзе въ Бога, колко малко се изменя характера му. Има моменти, когато той трѣбва съвършено да се измѣни, да влѣзе въ новия животъ, но докато дойде до новия животъ туй измѣнение става много медлено. Щомъ влѣзе въ новия животъ, нѣщата сѣ вече коренно измѣнени.

Та, сега ще мислите върху трансформиране на енергиитѣ, ще мислите, ще имате желание да видите до колко сте силни. И всички ще гледате да трансформирате вашитѣ енергии, да ги прѣвърнете въ положителни. Щомъ трансформирате, вие печелите.

Сега, останалата частъ отъ времето може да употребите за въпроси, които ви интересуватъ.

Братъ Стойчевъ направилъ нѣколко обѣтъжки къмъ всички ни по случай приближаващото ни за-

минаване за събора на Всемирното Бъло Братство въ гр. Търново.

Учителѣтъ продължи

Тая година ние ще приложимъ закона, и онѣзи, които дойдатъ въ Търново, ще дѣйствуватъ, и послѣ ще мислятъ. Всички ще дѣйствуватъ. Ще имате опити, и отъ резултатитѣ на тия опити ще мислятъ. Онѣзи нѣкъ, които искатъ да разсж-даватъ, да мислятъ, да не идватъ. Които искатъ да разсжждатъ, да идатъ въ свѣта, тамъ е мѣсто за разсжждение. Ние пристивае къмъ опити. Отъ 20 години сме философствували, сега е време за малки опити.

Нѣкой отъ васъ, които искатъ да бждатъ първи, да взематъ първото место; ето какъвъ опитъ ще имъ дамъ. Да отидатъ вечерно време на Мусала, като ще минатъ прѣзъ рилската пустиня, прѣзъ Марица, Тунджанската долина и да се върнатъ назадъ. Като се върнемъ отъ събора, нѣкои, които искатъ да направятъ този опитъ, ще имъ го дамъ. Героитѣ ще идатъ сами, а послѣ по двама ще отиватъ. Ако вие не можете да прѣбродите отгорѣ Мусала, какво можете да направите? Въ древнитѣ времена, кой какъвто върхъ прѣброди, туй може да направи въ свѣта. Всички

аденти, всички учители въ миналото все сж минали прѣзъ високитѣ мѣста.

Нѣкои отъ васъ искатъ испити. Такъвъ ще бжде испита: отиване до Мусала, вечерно време на мѣсечина. А може да бжде и другъ испитъ: да прѣбродятъ Мусала въ една тъмна, бурна нощъ, при снѣгъ до колѣнѣ. Издържите ли го, ние ще кажемъ, че вие, на физическото поле сте единъ първокласенъ герой. Но ако вие и денемъ не можете да прѣминете Мусала, у насъ нѣма привилегии, и ще кажемъ: „Братко, туй не е много нѣщо и не можа“. Тѣй, значи, по достойнство, и който издържи, ще му дадемъ първо мѣсто. Защо? — Защото го заслужава. Първото мѣсто ще ви дадемъ, и послѣдното мѣсто ще ви дадемъ.

Сега, туй ще бжде първиятъ опитъ за всички, все млади сте де, за всичкитѣ ученици. Това е единъ много тежкъ испитъ. Да минете прѣзъ тази рилска пустиня, васъ ще ви настрѣхнатъ коситѣ, а нѣкой отъ васъ може да боледуватъ и по цѣли седмици. Единъ приятель, като ходихме сега на Мусала, самъ се върна назадъ. мина прѣзъ рилската пустиня, и ето каква бѣше неговата опитност. Той остана самъ съ жена си, а доста на-прѣдъ върватъ други двама, и ми се изповѣда: Когато вие заминахте, отъ всѣки храстъ азъ виж-

дахъ, че изпъкватъ живи хора, настръхваха ми коситѣ. И наистина, като навлѣзете въ тази долина на рилската пустиня, тамъ е пусто, нигдѣ птичка не пѣе, а само чувате шумолението на листата и клончетата на дърветата. И да минете вечерно врѣме въ тъмнината! А пъкъ да се качите по южния склонъ! Най-първо тези пътъ трѣбваше да го минете денемъ, за да не си правите илюзии, че е лесно. Послѣ—по мѣсечина, и най-послѣ—въ тъмна, бурна нощъ. Само три опита, иначе вие сте изгубени. Тамъ животътъ ви ще е въ опасностъ. Щомъ направите този опитъ, въ тия мѣста има известни енергии, отъ които ще се ползвате. Този пътъ е единъ отъ най-добритѣ пътища. Това е окултна долина. Тамъ се вселили все духове на мѣлчани то и сж изпъждали всички птички. Като влѣзешъ тамъ, усѣщашъ, че всички тия енергии все навжтрѣ отиватъ, и ставашъ все по-сериозенъ и по-сериозенъ. Нѣщо грандиозно! Щомъ минешъ Мусала, влѣзешъ въ тунджанската долина, веднага сърцето ти се отваря, става весело, радостно. Отъ едната страна като минавашъ си сериозенъ, а отъ другата страна—веселъ. Тия двѣ състояния сж отлични.

Та природата в тази рилска пустиня е грандиозна, величествена! Човѣкъ трѣбва да прѣкара

тамъ денъ, два, три, за да види какво хубаво мѣсто е тамъ за размишление.

Та, разбира се, ученицитѣ трѣбва да започнатъ съ тия опити, понеже въ България вие имате удобства съ тѣзи високи мѣста, съ тия планини. Въ Египетъ и другадѣ, изкуствено сж създавали тия нѣща, а тукъ, природата наготово ни ги е дала. Затова тази година ще започнемъ съ методитѣ, ще дѣйствуваме всички.

Като дойдете сега на събора, всички ще работите, никакви привилегии! И вие, софиянци, да има 20—30 души повече за всѣка една работа. Всички да работите съ готовностъ. Никой да не казва: Тази работа азъ немога да я направя. Ние ще започнемъ примѣра отъ най-старитѣ, отъ най-силнитѣ. И тогава, младитѣ ще работятъ по сѣщия начинъ. Единъ е законътъ, на който ще се подчинявате. Едно мнение е. Ще опитаме закона и ще видимъ какви сж послѣдствията. Туй състояние ще ни даде свобода, една вѣра, да опитаме, да приложимъ Божиата воля безъ никакво коригиране. Не може друго-яче. Ще опитаме туй, безъ никакво измѣнение. Опрѣдѣля ви се единъ маршрутъ, ще го изпълните безъ измѣнение. Като ходихме на Мусала, казахъ имъ: Като дойдемъ до тѣзи мѣста на сиѣговетѣ, никой нѣма да ходи по

този път, ще вземемъ малко на страна. Четирма души, обаче, отстъпиха отъ туй правило, но се търкулиха надолу, и двамата отъ тѣхъ се спасиха по чудо. Контузиха се. Единъ ученикъ върви съ мене, и ми казва: „Позволи ми да мина по този път“—иска да върви по снѣжния път. Ще пътувашъ по този път, по който и азъ вървя. Когато Господъ ти каже да минешъ прѣзъ снѣга, прѣзъ снѣга ще минешъ, но сега ще обиколишъ, ще минешъ прѣзъ канаритѣ. Всѣки път ще минавашъ по начертания отъ Бога път. Ние благодаримъ, че тия двама души тѣй благополучно се спасиха. Мажъ и жена бѣха тѣ, около 100 м. надолу се търкаляха. За непослушанието имъ бѣше това, искаха да минатъ по снѣговетѣ. Сега, отъ всинца ви се изисква послушание, вътрѣшно послушание.

Нѣкой ще кажатъ: Мене този духъ ми говори тѣй. Този Духъ на всинца ни еднакво трѣбва да говори. Духъ, който на мене едно говори, на тебе друго, той не е този истинскиятъ Духъ. Едно трѣбва да ни говори той. Туй разпореждане и за мене, и за тебе, и за всинца ни, е едно. Неговата воля трѣбва да бѣде Божествената воля, която трѣбва да изпълнимъ безъ никакво съмнение. И тогава резултатитѣ ще бѣдатъ отлични, Моята опитностъ е: Тамъ дето се изпълнява волята Божия,

всѣкога има добри резултати, безъ никакво изключение. Тамъ, дѣто най-малко се отклонимъ отъ волята Божия, веднага идватъ лошитѣ послѣдствия.

Ето, азъ ще ви приведа единъ случай, който ми разказваше една сестра. Тя направи своя опитъ до Витоша, но като се връщала за Драгалевци, допива ѝ се вода. Доближава до чешмата, иска да пийне само 2 — 3 глътки, за да наква си гърлото си, но нѣщо много опрѣдѣлено отътре и казва: „Не пий, върви си по пътя“. Тя разбира гласа, но си мисли: Само 2 — 3 глътки! Сири до чешмата, нѣма с какво да пие, вижда едно младо момиче, че си налива стомнитѣ. Помолва го тя да пие отъ нейнитѣ стомни, и селянчето и разрешава. Дига стомната къмъ устата си, но не успѣва нито една глътка да пийне, когато изтървава стомната отъ ръката си и я счува. Стои тя сега прѣдъ счуената стомна, и пакъ съ застъхнало гърло, но не мисли вече за това, а какъ да плати стомната, въ себе си нѣма ни стотинка. А селянката настоява, иска да ѝ се плати. Тази сестра и прѣдлага шапката си: „Не ми трѣбва твойта шапка, пари, 15 лв. искамъ“. „Нѣмамъ“, — „памери“ — върни се гдѣто си ходила! „Слушай“, казва сестрата, „азъ сама съмъ учителка, нѣма да те изажжа, ще си отида въ София и нарочно ще се върна да ти донеса 15 лева“. Взима ѝ адреса, името ѝ, и така се разрѣшава въпроса.

Сега, азъ ви вѣрвамъ. Мене ми направи добро впечатление това, че у всички ви има добра воля. Като гледахъ тия 104 души, които се качаха за Мусала, стоятъ прѣдъ свѣтоветъ, питатъ: Учителю, да тръгнемъ ли по този пътъ? Гледамъ, опасенъ пътъ, свѣтове. Казвамъ: Може. Като урнаха онѣя 104 души, въ единъ часъ отгорѣ стигнаха Мусала. Казвамъ: „Съ тия ученици може да се прѣвзематъ високитъ върхове. Тази е една добра черта у тѣхъ, може да се използва, за добро“. И всички се върнаха благополучно, освѣнѣ онѣя двамата, контузенитъ. Този бѣше единъ инцидентъ, Въ всички, които ме слушатъ, има добра воля, опитътъ показва това, но искамъ всички добръ да използватъ енергиитъ си. Онѣзи отъ васъ, които ще останатъ въ София, на които работитъ не ще могатъ да се уредятъ, искамъ да спазватъ днитъ на събора, да се събиратъ на групи отъ по 10 — 15 души, да сж въ връзка, астрално да се свържатъ, тъй щото да има една връзка между насъ и тѣхъ.

Вѣрвамъ, че тази година много работи ще се изправятъ. Невидимиятъ свѣтъ много работи. Ние трѣбва да сме готови. Другъ е, който работи сега заради насъ, а ние разработеното ще го копираме, ще гледаме да не развалимъ Божия пътъ,

Божия пътъ, да не изопачимъ Божието Слово. Точъ въ точъ, всичко да изпълнимъ, всички наредба да изпълнимъ. Да бъдемъ примѣрни ученици на Бѣлото Братство. Защото, нѣма да се минатъ много години, и ще дойдатъ отъ другитъ мѣста Братства, които ще искатъ да се съединятъ съ васъ, да видятъ, какъ живѣете вие. Трѣбва да бъдете готови. Сега, прѣдъ васъ стои едно много добро бѣдеще. нѣма какво да се обезсърчанато. Дѣйствително, отъ Търново се турятъ самари, но всѣки самъ си туря самара. Като дойдете ние питаме: Братко, този самаръ е за тебе, този голъ е за тебе, можешъ ли да си го туряшъ самъ и да си го снемашъ самъ? Ако можешъ самъ, вземи го, защото ние нѣмаме срѣдства, не разполагаме. Туй е въ фигуративна смисълъ. Като кажа: едниъ пътъ: Ще го извърша! — вѣренъ ще бѣда на себе си. Който бѣде вѣренъ на себе си, ще бѣде вѣренъ и на Бога. А по-хубаво нѣщо отъ това — нѣма. Да имашъ благоволенieto на Бога, на ангелитъ, на свѣтитѣ! Да имашъ разположенieto на Бога! Какво по-хубаво отъ това? Да сме въ хармония и съгласие съ този Великъ законъ! Тѣ нѣма да ни дадатъ нѣщо, което да не можемъ да изпълнимъ, нѣма да изискватъ отъ насъ невъзможни нѣща. Тѣ ще ни дадатъ нѣща възможни, съобразно съ

нашия умъ, сърце и воля, нѣща, които ще ни
облегчатъ, просвѣтятъ, тъй щото нѣма какво да
се обезсърчаваме.

Тайна молитва!

Последна бесѣда отъ I-та школна година на общия
окултенъ класъ.

